Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►B

DIREKTIVA 2002/87/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 16. prosinca 2002.

o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(SL L 35, 11.2.2003., str. 1.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►M1	Direktiva 2005/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2005.	L 79	9	24.3.2005.
►M2	Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006.	L 177	1	30.6.2006.
►M3	Direktiva 2008/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2008.	L 81	40	20.3.2008.
►M4	Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009.	L 335	1	17.12.2009.
►M5	Direktiva 2010/78/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010.	L 331	120	15.12.2010.
►M6	Direktiva 2011/89/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2011.	L 326	113	8.12.2011.
►M7	Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013.	L 176	338	27.6.2013.
►M8	Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019	L 314	64	5.12.2019.
►M9	Direktiva (EU) 2023/2864 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2023.	L 2864	1	20.12.2023.

▼B

DIREKTIVA 2002/87/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 16. prosinca 2002.

o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

POGLAVLJE I.

CILJEVI I DEFINICIJE

▼M6

Članak 1.

Cilj

Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za dodatni nadzor reguliranih subjekata koji imaju odobrenje za rad u skladu s člankom 6. Direktive 73/239/EEZ, člankom 4. Direktive 2002/83/EZ ([1]), člankom 5. Direktive 2004/39/EZ ([2]), člankom 3. Direktive 2005/68/EZ ([3]), člankom 6. Direktive 2006/48/EZ ([4]), člankom 5. Direktive 2009/65/EZ ([5]), člankom 14. Direktive 2009/138/EZ ([6]). odnosno člancima od 6. do 11. Direktive 2011/61/EU ([7]), a koji su dio financijskog konglomerata.

Ovom se Direktivom također izmjenjuju relevantni sektorski propisi koji se primjenjuju na pravne subjekte uređene tim Direktivama.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

1. „kreditna institucija” znači kreditna institucija u smislu članka 4. stavka 1. Direktive 2006/48/EZ;

([1]) Direktiva 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (SL L 345, 19.12.2002., str. 1.).
([2]) Direktiva 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata (SL L 145, 30.4.2004., str. 1.).
([3]) Direktiva 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2005. o reosiguranju (SL L 323, 9.12.2005., str. 1.).
([4]) Direktiva 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (SL L 177, 30.6.2006., str. 1.).
([5]) Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.)
([6]) Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.)
([7]) Direktiva 2011/61/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

▼M6

2. „društvo za osiguranje” znači društvo za osiguranje u smislu članka 13. stavaka 1., 2. odnosno 3. Direktive 2009/138/EZ;

3. „investicijsko društvo” znači investicijsko društvo u smislu članka 4. stavka 1. točke 1. Direktive 2004/39/EZ, uključujući društva navedena u članku 3. stavku 1. točki (d) Direktive 2006/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija ([1]) odnosno društvo koje ima registrirano sjedište u trećoj zemlji i koje bi u skladu s Direktivom 2004/39/EZ trebalo odobrenje za rad da ima registrirano sjedište u Uniji;

4. „regulirani subjekt” znači kreditna institucija, društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje, investicijsko društvo, društvo za upravljanje ili upravitelj alternativnih investicijskih fondova;

5. „društvo za upravljanje” znači društvo za upravljanje u smislu članka 2. stavka 1. točke (b) Direktive 2009/65/EZ odnosno društvo koje ima registrirano sjedište u trećoj zemlji i koje bi u skladu s tom Direktivom trebalo odobrenje za rad da ima registrirano sjedište u Uniji;

5.a „upravitelj alternativnih investicijskih fondova” znači upravitelj alternativnih investicijskih fondova u smislu članka 4. stavka 1. točaka (b), (l) i (ab) Direktive 2011/61/EU odnosno društvo koje ima registrirano sjedište u trećoj zemlji i koje bi u skladu s tom Direktivom trebalo odobrenje za rad da ima registrirano sjedište u Uniji;

6. „društvo za reosiguranje” znači društvo za reosiguranje u smislu članka 13. stavaka 4., 5. odnosno 6. Direktive 2009/138/EZ ili subjekt posebne namjene u smislu članka 13. stavka 26. Direktive 2009/138/EZ;

▼M8

7. „sektorski propisi” znači pravni akti Unije u vezi s bonitetnim nadzorom reguliranih subjekata, posebno uredbe (EU) br. 575/2013 ([2]) i (EU) 2019/2033 ([3]) Europskog parlamenta i Vijeća i direktive 2009/138/EZ, 2013/36/EU ([4]), 2014/65/EU ([5]) te (EU) 2019/2034 ([6]) Europskog parlamenta i Vijeća;

([1]) SL L 177, 30.6.2006., str. 201.
([2]) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i kojom se izmjenjuje Uredba (EU) br. 648/2012, (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).
([3]) Uredba (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 806/2014 (SL L314, 5.12.2019., str. 1).
([4]) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).
([5]) Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL EU L 173, 12.6.2014., str. 349.).
([6]) Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019 o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i o izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., str. 64).

▼M6

8. „financijski sektor” znači sektor sastavljen od jednog ili više sljedećih subjekata:

   (a) kreditne institucije, financijske institucije odnosno društvo za pomoćne bankarske usluge u smislu članka 4. stavaka 1., 5. odnosno 21. Direktive 2006/48/EZ (dalje u tekstu skupno: „bankarski sektor”);

   (b) društva za osiguranje, društva za reosiguranje ili osiguravateljnog holdinga u smislu članka 13. stavaka 1., 2., 4. ili 5. odnosno članka 212. stavka 1. točke (f) Direktive 2009/138/EZ (dalje u tekstu skupno: „osiguravateljni sektor”);

   (c) investicijskog društva u smislu članka 3. stavka 1. točke (b) Direktive 2006/49/EZ (dalje u tekstu skupno: „sektor investicijskih usluga”);

9. „matično društvo” znači matično društvo u smislu članka 1. Sedme Direktive Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. o konsolidiranim financijskim izvještajima ([1]) odnosno svako društvo koje po mišljenju nadležnih tijela efektivno imaju prevladavajući utjecaj nad drugim društvom;

10. „ovisno društvo” znači ovisno društvo, kako je utvrđeno u članku 1. Direktive 83/349/EEZ odnosno svako društvo, nad kojim matično društvo, po mišljenju nadležnih tijela, efektivno ima prevladavajući utjecaj ili sva ovisna društva takvih ovisnih društava;

11. „sudjelovanje” znači sudjelovanje u smislu prve rečenice članka 17. Četvrte Direktive Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava ([2]) odnosno neposredno ili posredno držanje od 20 % ili više u glasačkim pravima ili kapitalu društva;

12. „grupa” znači grupa društava koja se sastoji od matičnog društva, njegovih ovisnih društava i subjekata u kojima matično društvo ili ovisna društva sudjeluju, odnosno društva koja su međusobno povezana odnosom u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ, uključujući bilo koju njihovu podgrupu;

12.a „kontrola” znači odnos između matičnog društva i ovisnog društva kako je određeno u članku 1. Direktive 83/349/EEZ odnosno sličan odnos između fizičke ili pravne osobe i društva;

13. „uska povezanost” znači odnos u kojem su dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba povezane kontrolom ili sudjelovanjem ili odnosom u kojem su dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba trajno povezane s istom osobom kontrolnim odnosom;

14. „financijski konglomerat” znači grupa ili podgrupa, s reguliranim subjektom na čelu grupe ili podgrupe odnosno gdje je najmanje jedno od ovisnih društava u toj grupi ili podgrupi regulirani subjekt koji ispunjava sljedeće uvjete:

   (a) regulirani subjekt je na čelu grupe ili podgrupe:

([1]) SL L 193, 18.7.1983., str. 1.
([2]) SL L 222, 14.8.1978., str. 11.

▼M6

i. taj subjekt je matično društvo subjekta iz financijskog sektora, subjekt koji sudjeluje u subjektu iz financijskog sektora odnosno subjekt, povezan sa subjektom iz financijskog sektora u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ;

ii. najmanje jedan od subjekata u grupi ili podgrupi je u osiguravateljnom sektoru i najmanje jedan je u bankarskom sektoru ili u sektoru investicijskih usluga; i

iii. konsolidirane ili skupne aktivnosti subjekata u grupi ili podgrupi u osiguravateljnom sektoru i subjekata u bankarskom sektoru odnosno sektoru investicijskih usluga su važne u smislu članka 3. stavaka 2. odnosno 3. ove Direktive; ili

(b) kad na čelu grupe ili podgrupe nema reguliranog subjekta:

i. aktivnosti grupe ili podgrupe odvijaju se pretežno u financijskom sektoru u smislu članka 3. stavka 1. ove direktive;

ii. najmanje jedan od subjekata u grupi ili podgrupi je u osiguravateljnom sektoru i najmanje jedan u bankarskom sektoru odnosno u sektoru investicijskih usluga; i

iii. konsolidirane ili skupne aktivnosti subjekata u grupi ili podgrupi u osiguravateljnom sektoru i subjekata u bankarskom sektoru odnosno sektoru investicijskih usluga su važne u smislu članka 3. stavaka 2. odnosno 3. ove Direktive;

15. „mješoviti financijski holding” znači matično društvo koje nije regulirani subjekt, koji zajedno sa svojim ovisnim društvima, od kojih je najmanje jedno regulirani subjekt s registriranim sjedištem u Uniji, i drugim subjektima, tvori financijski konglomerat;

16. „nadležna tijela” znači nacionalna nadležna tijela država članica, koja su na temelju zakona ili podzakonskih akata ovlaštena nadzirati kreditne institucije, društva za osiguranje, društva za reosiguranje, investicijska društava, društva za upravljanje ili upravitelje alternativnih investicijskih fondova bez obzira da li na pojedinačnoj osnovi ili na razini grupe;

17. „odgovarajuća nadležna tijela” znači:

(a) nadležna tijela država članica odgovorna za sektorski nadzor na razini grupe svih reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu, posebno krajnjeg matičnog društva sektora;

(b) koordinator imenovan u skladu s člankom 10. ako to nije niti jedno od tijela navedenih u točki (a);

(c) prema potrebi, druga uključena nadležna tijela, bitna prema mišljenju nadležnih tijela iz točaka (a) i (b);

▼M6

18. „unutargrupne transakcije” znači sve transakcije kojima se reguli-rani subjekti unutar financijskog konglomerata posredno ili nepo-sredno oslanjaju na druga društva unutar iste grupe, odnosno na bilo koje fizičke ili pravne osobe usko povezane za potrebe ispu-njavanja ugovornih ili izvanugovornih obveza, uz plaćanje ili bez plaćanja.

19. „koncentracija rizika” znači sve izloženosti riziku s mogućim gubitkom koji je dovoljno velik da ugrozi solventnost ili opći financijski položaj reguliranih subjekata u financijskom konglome-ratu, bez obzira jesu li takve izloženosti izazvane rizikom druge ugovorne stranke/kreditnim rizikom, investicijskim rizikom, rizikom osiguranja, tržišnim rizikom, ostalim rizicima ili kombi-nacijom ili međusobnim djelovanjem takvih rizika.

Do početka stupanja na snagu regulatornih tehničkih standarda, donesenih u skladu s člankom 21.a stavkom 1. točkom (b), mišljenje iz točke 17. podtočke (c) posebno uzima u obzir tržišni udio reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu u drugim državama članicama, posebno ako on prelazi 5 % i važnost bilo kojeg reguliranog subjekta s poslovnim nastanom u drugoj državi članici u financijskom konglomeratu.

▼B

Članak 3.

Pragovi za identificiranje financijskog konglomerata

▼M6

1. Kako bi se utvrdilo odvija li se djelatnost grupe pretežno u financijskom sektoru, u smislu članka 2. stavka 14. točke (b) podtočke i., odnos ukupne bilance reguliranih i nereguliranih subjekata u financij-skom sektoru u grupi prema ukupnoj bilanci grupe kao cjelini treba biti veći od 40 %.

2. Kako bi se utvrdilo jesu li djelatnosti u različitim financijskim sektorima značajne u smislu članka 2. stavka 14. točke (a) podtočke iii. Odnosno članka 2. stavka 14. točke (b) podtočke iii. za svaki financijski sektor prosjek omjera između ukupne bilance tog financij-skog sektora u odnosu na ukupnu bilancu subjekata financijskog sektora u grupi i omjera zahtijevane solventnosti tog istog financijskog sektora prema ukupnoj zahtijevanoj solventnosti subjekata financijskog sektora u grupi, treba iznositi više od 10 %.

Za potrebe ove Direktive najmanji financijski sektor u financijskom konglomeratu je sektor s najnižim prosjekom, a najznačajniji financijski sektor u financijskom konglomeratu je sektor s najvišim prosjekom. Za potrebe izračunavanja prosjeka i za mjerenje najmanjeg i najznačajnijeg financijskog sektora, bankarski sektor i sektor investicijskih usluga uzimaju se u obzir zajedno.

Društva za upravljanje dodaju se sektoru kojem pripadaju u grupi. Ako ne pripadaju isključivo jednom sektoru u grupi, dodaju se najmanjem financijskomu sektoru.

▼M6

Upravitelji alternativnih investicijskih fondova dodaju se sektoru kojem pripadaju u grupi. Ako ne pripadaju isključivo jednom sektoru u grupi, dodaju se najmanjem financijskomu sektoru.

3. Međusektorske aktivnosti također se smatraju značajnima u smislu članka 2. stavka 14. točke (a) podtočke iii. odnosno članka 2. stavka 14. točke (b) podtočke iii., ako ukupna bilanca najmanjeg financijskog sektora u grupi prelazi 6 milijardi EUR.

Ako grupa nije dosegla prag iz stavka 2., odgovarajuća nadležna tijela mogu se zajednički dogovoriti da tu grupu ne smatraju financijskim konglomeratom. Također mogu odlučiti da neće primjenjivati odredbe iz članaka 7., 8. ili 9., ako smatraju da nije potrebno uključiti grupu u opseg ove Direktive ili primjena takvih odredbi nije nužna ili bi bila neprimjerena odnosno dovela bi u zabludu s obzirom na ciljeve dodatnog nadzora.

Nadležna tijela obavješćuju druga nadležna tijela o odlukama donesenima u skladu s ovim stavkom te ih, osim u iznimnim okolnostima, javno objavljuju.

3.a Ako grupa dosegne prag iz stavka 2. ovog članka, a najmanji sektor ne prelazi 6 milijardi EUR, odgovarajuća nadležna tijela, zajedničkim dogovorom, mogu odlučiti da grupu neće smatrati financijskim konglomeratom. Ona mogu također odlučiti da neće primjenjivati članke 7., 8. ili 9., ako smatraju da uključivanje grupe u područje primjene ove Direktive ili primjena takvih odredbi nije nužna ili bi bila neprimjerena ili obmanjujuća s obzirom na ciljeve dodatnog nadzora.

Nadležna tijela obavješćuju druga nadležna tijela o odlukama donesenima u skladu s ovim stavkom te ih, osim u iznimnim okolnostima, javno objavljuju.

▼B

4. Za primjenu stavaka 1., 2. i 3. odgovarajuća nadležna tijela zajedničkim dogovorom mogu:

▼M6

(a) isključiti subjekt pri izračunavanju omjera u slučajevima navedenima u članku 6. stavku 5., osim ako se subjekt preselio iz države članice u treću zemlju i postoji dokaz da je subjekt promijenio lokaciju kako bi izbjegao propis;

▼B

(b) uzeti u obzir usklađenost s pragovima predviđenim u stavcima 1. i 2. za tri uzastopne godine kako bi se izbjegle iznenadne promjene u sustavu, a zanemariti takvu usklađenost ako u strukturi grupe dođe do značajnih promjena;

▼M6

(c) isključiti jedno ili više sudjelovanja u manjem sektoru ako su takva sudjelovanja presudna za identificiranje financijskog konglomerata, a skupno su od zanemarivog interesa obzirom na ciljeve dodatnog nadzora.

▼B

Ako je financijski konglomerat identificiran u skladu sa stavcima 1., 2. i 3., odluke iz prvog podstavka ovog stavka donose se na temelju prijedloga koordinatora tog financijskoga konglomerata.

▼M6

5. Za primjenu stavaka 1. i 2., odgovarajuća nadležna tijela mogu, u iznimnim slučajevima, i na temelju zajedničkog dogovora, zamijeniti kriterij koji se temelji na ukupnoj bilanci s jednim ili više sljedećih parametara ili dodati jedan ili više parametara, ako smatraju da su ti parametri posebno značajni za potrebe dodatnog nadzora na temelju ove Direktive: strukturu prihoda, izvanbilančne aktivnosti, ukupnu imovinu kojom se upravlja.

▼B

6. Za primjenu stavaka 1. i 2., ako omjeri navedeni u tim stavcima padnu ispod 40 % odnosno ispod 10 % za konglomerate koji već podliježu dodatnom nadzoru, omjeri niži od 35 % odnosno niži od 8 % primjenjuju se iduće tri godine, kako bi se izbjegli iznenadni pomaci u sustavu.

Slično tome, za primjenu stavka 3., ako ukupna bilanca najmanjeg financijskog sektora u grupi padne ispod 6 milijardi eura za konglomerate koji već podliježu dodatnom nadzoru, niži iznos od 5 milijardi eura primjenjuje se za sljedeće tri godine kako bi se izbjegli iznenadni pomaci u sustavu.

Tijekom razdoblja opisanog u ovom stavku, koordinator može uz suglasnost drugih odgovarajućih nadležnih tijela odlučiti da se niži koeficijent ili niži iznos iz ovog stavka prestaje primjenjivati.

7. Kalkulacije navedene u ovom članku koje se odnose na bilancu izrađuju se na temelju ukupne agregirane bilance društava u grupi, u skladu s njihovim godišnjim financijskim izvještajima. Za potrebe izrade ovih kalkulacija, društva u kojima postoji sudjelovanje uzimaju se u obzir u odnosu na iznose njihove ukupne bilance koji odgovaraju agregiranom proporcionalnom udjelu koji drži ta grupa. Međutim, ako postoje konsolidirani financijski izvještaji, oni se koriste umjesto agregiranih financijskih izvještaja.

Zahtijevi solventnosti iz stavaka 2. i 3. računaju se u skladu s odredbama relevantnih sektorskih pravila.

▼M6

8. Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo), osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]), (EBA), Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) osnovano Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) (EIOPA) i Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala), osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]), (ESMA) (dalje u tekstu skupno „Europska nadzorna tijela") preko Zajedničkog odbora Europskih nadzornih tijela (Zajednički odbor) izdaju zajedničke smjernice, namijenjene približavanju nadzornih postupaka obzirom na primjenu stavaka 2., 3., 3.a, 4. i 5. ovog članka.

9. Nadležna tijela na godišnjoj osnovi ponovno ocjenjuju izuzeće od primjene dodatnog nadzora i preispituju kvantitativne pokazatelje navedene u ovom članku, te ocjene na temelju rizika koje se primjenjuju na financijske grupe.

▼B

Članak 4.

Identificiranje financijskog konglomerata

1. Nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad reguliranim subjektima na temelju članaka 2., 3. i 5. identificiraju grupu koja ulazi u područje primjene ove Direktive.

▼M6

U tu svrhu:

— nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad reguliranog subjekta u grupi, dužna su usko surađivati,

— ako nadležno tijelo smatra da je regulirani subjekt kome je isto nadležno tijelo dalo odobrenje za rad, član grupe koja bi mogla biti financijski konglomerat, a koja još nije identificirana kao takva u skladu s ovom Direktivom, nadležno tijelo dužno je obavijestiti druga dotična nadležna tijela i Zajednički odbor o svojim stavovima.

▼M5

2. Koordinator imenovan u skladu s člankom 10. dužan je obavijestiti nadređeno društvo na čelu grupe ili, u odsustvu nadređenog društva, regulirani subjekt s najvećim ukupnim saldom bilance najvažnijeg financijskog sektora grupe, da je grupa identificirana kao financijski konglomerat i o imenovanju koordinatora.

▼M6

Koordinator također obavješćuje nadležna tijela koja su izdala odobrenje za rad reguliranim subjektima u grupi, nadležna tijela države članice u kojoj mješoviti financijski holding ima sjedište te Zajednički odbor.

([1]) SL L 331, 15.12.2010., str. 12.
([2]) SL L 331, 15.12.2010., str. 48.
([3]) SL L 331, 15.12.2010., str. 84.

▼M6

3. Zajednički odbor na svojoj internetskoj stranici objavljuje i ažurira popis financijskih konglomerata, utvrđenih u skladu s člankom 2. stavkom 14. Ove su informacije dostupne preko hiperveze na svakoj internetskoj stranici Europskih nadzornih tijela.

Ime svakog reguliranog subjekta iz članka 1. koji je dio financijskog konglomerata unosi se u popis koji Zajednički odbor objavljuje i ažurira na svojoj internetskoj stranici.

▼B

POGLAVLJE II.

DODATNI NADZOR

ODJELJAK 1.

PODRUČJE PRIMJENE

Članak 5.

Područje primjene dodatnog nadzora reguliranih subjekata iz članka 1.

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe o nadzoru sadržane u sektorskim pravilima, države članice provode dodatni nadzor reguliranih subjekata iz članka 1., u opsegu i na način propisan ovom Direktivom.

2. Sljedeći regulirani subjekti podliježu dodatnom nadzoru na razini financijskih konglomerata u skladu s člancima od 6. do 17.:

(a) svaki regulirani subjekt koji je na čelu financijskog konglomerata;

▼M6

(b) svaki regulirani subjekt čije je matično društvo mješoviti financijski holding sa sjedištem u Uniji;

▼B

(c) svaki regulirani subjekt koji je sa subjektom iz drugog financijskog sektora povezan u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ.

Ako je financijski konglomerat podgrupa drugog financijskog konglomerata koji ispunjava zahtjeve iz prvog podstavka, države članice mogu primijeniti članke od 6. do 17. na regulirane subjekte samo u potonjoj grupi, te se svako upućivanje u ovoj Direktivi na pojmove „grupa” i „financijski konglomerat” smatra kao upućivanje na potonju grupu.

▼M6

3. Svaki regulirani subjekt koji nije predmet dodatnog nadzora u skladu sa stavkom 2., čije je matično društvo regulirani subjekt ili mješoviti financijski holding sa sjedištem u trećoj zemlji, podliježe dodatnom nadzoru na razini financijskog konglomerata u mjeri i na način koji je propisan u članku 18.

▼B

4. Ako osobe imaju udjele ili su kapitalno povezane u jednom ili više reguliranih subjekata, ili imaju znatan utjecaj nad takvim subjektima, a pritom nemaju udjele niti su kapitalno povezane, osim u slučajevima iz stavaka 2. i 3., odgovarajuća nadležna tijela međusobnim dogovorom i u skladu s nacionalnim zakonodavstvom odlučuju treba li i u kolikoj mjeri provoditi dodatnu kontrolu reguliranih subjekata, na način kao da čine financijski konglomerat.

▼M6

Radi primjene takvog dodatnog nadzora, barem jedan subjekt mora biti regulirani subjekt kako je to propisano u članku 1., te moraju biti ispunjeni uvjeti iz članka 2. stavka 14. točke (a) podtočke ii. odnosno članka 2. stavka 14. točke (b) podtočke ii. i članka 2. stavka 14. točke (a) podtočke iii. odnosno članka 2. stavka 14. točke (b) podtočke iii. Odgovarajuća nadležna tijela donose odluku vodeći računa o ciljevima dodatnog nadzora kako je to predviđeno u ovoj Direktivi.

▼B

Za primjenu prvog podstavka na „sudjelujuće grupe”, nadležna tijela moraju voditi računa o javnim financijskim obvezama ovih grupa prema drugim financijskim subjektima.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 13., provođenje dodatnog nadzora na razini financijskog konglomerata nikako ne znači da nadležna tijela trebaju samostalno obavljati nadzor mješovitih financijskih konglomerata, reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu sa sjedištem u trećim zemljama, ili nereguliranih subjekata u financijskom konglomeratu.

ODJELJAK 2.

FINANCIJSKI POLOŽAJ

Članak 6.

Adekvatnost kapitala

1. Ne dovodeći u pitanje sektorske propise, dodatni nadzor adekvatnosti kapitala reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu provodi se u skladu s propisima utvrđenim u članku 9. stavcima od 2. do 5., u odjeljku 3. ovog poglavlja te u Prilogu I.

2. Države članice zahtijevaju od reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu da imaju osigurana vlastita sredstva na razini financijskog konglomerata i to najmanje u iznosu zahtjeva adekvatnosti kapitala izračunanih u skladu s Prilogom I.

Države članice također propisuju reguliranim subjektima da na razini financijskog konglomerata uspostave politike adekvatnosti kapitala.

Nadzor nad pridržavanjem zahtjeva iz prvog i drugog podstavka provodi koordinator u skladu s odjeljkom 3.

▼B

Koordinator osigurava da regulirani subjekti ili mješoviti financijski holding izračun iz prvog podstavka provode najmanje jednom godišnje.

Rezultate izračuna i podatke relevantne za izračun koordinatoru podnosi regulirani subjekt u smislu članka 1. koji je na čelu financijskog konglomerata, ili ako na čelu financijskog konglomerata nije regulirani subjekt u smislu članka 1., mješoviti financijski holding ili regulirani subjekt u financijskom konglomeratu koji je koordinator identificirao nakon savjetovanja s ostalim nadležnim tijelima ili financijskim konglomeratom.

▼M6

3. Za izračunavanje zahtijevane adekvatnosti kapitala iz prvog podstavka stavka 2. u dodatni nadzor uključuju se u skladu s Prilogom I. sljedeći subjekti.:

(a) kreditna institucija, financijska institucija ili društvo za pomoćne bankarske usluge;

(b) društvo za osiguranje, društvo za reosiguranje ili osiguravateljni holding;

(c) investicijsko društvo;

(d) mješoviti financijski holding.

4. Pri izračunavanju dodatne zahtijevane adekvatnosti kapitala za financijski konglomerat uz primjenu metode 1. (Računovodstvena konsolidacija) iz Priloga I. ovoj Direktivi, vlastita sredstva i zahtijevana solventnost subjekata u grupi izračunavaju se uz primjenu odgovarajućih sektorskih propisa o načinu i opsegu konsolidacije, kako je utvrđeno u člancima 133. i 134. Direktive 2006/48/EZ i članku 221. Direktive 2009/138/EZ.

Prilikom primjene metode 2. (Dedukcija i agregacija) iz Priloga I., pri izračunavanju se uzima u obzir udio upisanog kapitala koji izravno ili neizravno drži matično društvo ili društvo koje sudjeluje u drugom društvu u grupi.

▼B

5. Koordinator može donijeti odluku da neki subjekt ne uključi u područje primjene prilikom izračuna dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala u sljedećim slučajevima:

(a) ako se subjekt nalazi u trećoj zemlji gdje postoje pravne prepreke prilikom prijenosa potrebnih podataka; ne dovodeći u pitanje sektorske propise u vezi obveze nadležnih tijela da odbiju izdavanje odobrenja za rad ako ne mogu učinkovito obavljati svoje nadzorne funkcije;

▼B

(b) ako subjekt ima zanemarivu važnost glede dodatnog nadzora nad reguliranim subjektima u financijskom konglomeratu;

(c) ako bi glede ciljeva dodatnog nadzora uključivanje subjekta bilo neprimjereno ili bi dovodilo u zabunu.

Međutim, u slučajevima kada treba isključiti nekoliko subjekata na temelju točke (b) prvog podstavka, oni ipak moraju biti uključeni ako promatrani zajedno prelaze okvire zanemarive važnosti.

U slučaju iz točke (c) prvog podstavka koordinator se prije donošenja odluke savjetuje s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima, osim u hitnim slučajevima.

Ako koordinator u opseg nadzora nije uključio regulirane subjekte iz nekog od razloga određenih u točkama (b) i (c) prvog podstavka, tada nadležna tijela države članice u kojoj se subjekt nalazi mogu od subjekta koji je na čelu financijskog konglomerata tražiti podatke koji im mogu olakšati nadzor nad tim reguliranim subjektom.

Članak 7.

Koncentracija rizika

1. Ne dovodeći u pitanje sektorske propise, dodatni nadzor koncentracije rizika reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu provodi se u skladu s propisima utvrđenim u članku 9. stavcima od 2. do 4., u odjeljku 3. ovog poglavlja i u Prilogu II.

2. Države članice zahtijevaju od reguliranih subjekata ili mješovitih financijskih holdinga da redovito, najmanje jednom godišnje, izvješćivanju koordinatora o značajnoj koncentraciji rizika na razini financijskog konglomerata u skladu s propisima utvrđenim u ovom članku i Prilogu II. Potrebne podatke koordinatoru podnosi regulirani subjekt u smislu članka 1., koji je na čelu financijskog konglomerata. Ako na čelu financijskog konglomerata nije regulirani subjekt u smislu članka 1., podatke podnosi mješoviti financijski holding ili regulirani subjekt u financijskom konglomeratu kojeg je nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i s financijskim konglomeratom odredio koordinator.

Koordinator obavlja nadzor nad koncentracijom rizika u skladu s odjeljkom 3.

▼M6

3. Do daljnjeg usklađivanja zakonodavstva Unije, države članice mogu postaviti kvantitativna ograničenja ili mogu dozvoliti svojim nadležnim tijelima da postave kvantitativna ograničenja ili mogu donijeti druge nadzorne mjere kojima se postižu ciljevi dodatnog nadzora u pogledu koncentracije rizika na razini financijskog konglomerata.

▼B

4. Ako je na čelu financijskog konglomerata mješoviti financijski holding, sektorski propisi o koncentraciji rizika najznačajnijeg financijskog sektora u financijskom konglomeratu, ako ih ima, odnose se na taj sektor u cjelini, uključujući i na mješoviti financijski holding.

▼M6

5. Preko Zajedničkog odbora, Europska nadzorna tijela izdaju zajedničke smjernice, namijenjene približavanju nadzornih praksi obzirom na primjenu dodatnog nadzora koncentracije rizika, kako je predviđeno u stavcima od 1. do 4. ovog članka. Radi izbjegavanja dupliciranja, smjernice osiguravaju da je primjena nadzornih instrumenata predviđenih ovim člankom usklađena s primjenom članaka od 106. do 118. Direktive 2006/48/EZ i članka 244. Direktive 2009/138/EZ. Izdaju posebne zajedničke smjernice o primjeni stavaka od 1. do 4. ovog članka na sudjelovanja financijskog konglomerata u slučajevima kad odredbe nacionalnog prava društava sprječavaju primjenu članka 14. stavka 2. ove Direktive.

▼B

Članak 8.

Unutargrupne transakcije

1. Ne dovodeći u pitanje sektorske propise, dodatni nadzor nad transakcijama unutar grupe reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu provodi se u skladu s propisima koji su utvrđeni u članku 9. stavcima od 2. do 4., u odjeljku 3. ovog poglavlja i u Prilogu II.

2. Države članice zahtijevaju od reguliranih subjekata ili mješovitih financijskih holdinga da redovito, a najmanje jednom godišnje, izvješćuju koordinatora o svim značajnim unutargrupnim transakcijama reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu, u skladu s propisima iz ovog članka i iz Priloga II. Ako nisu utvrđeni pragovi iz zadnje rečenice prvog stavka Priloga II., unutargrupna transakcija smatra se značajnom ako njezin iznos prelazi najmanje 5 % ukupnog iznosa zahtjeva adekvatnosti kapitala na razini financijskog konglomerata.

Potrebne podatke koordinatoru dostavlja regulirani subjekt u smislu članka 1., koji je na čelu financijskog konglomerata, a ako na čelu financijskog konglomerata nije regulirani subjekt u smislu članka 1., podatke dostavlja mješoviti financijski holding ili regulirani subjekt u financijskom konglomeratu kojeg je odredio koordinator nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i s financijskim konglomeratom.

Koordinator obavlja nadzor nad unutargrupnim transakcijama.

▼M6

3. Do daljnjeg usklađivanja zakonodavstva Unije, države članice mogu postaviti kvantitativna ograničenja i kvalitativne zahtjeve, dozvoliti svojim nadležnim tijelima da postave kvantitativna ograničenja ili kvalitativne zahtjeve ili da poduzmu druge nadzorne mjere kojima se postižu ciljevi dodatnog nadzora u pogledu unutargrupnih transakcija između reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu.

▼B

4. Ako je na čelu financijskog konglomerata mješoviti financijski holding, sektorski propisi o unutargrupnim transakcijama najznačajnijeg financijskog sektora u financijskom konglomeratu primjenjuju se na taj sektor u cjelini, uključujući i na mješoviti financijski holding.

▼M6

5. Preko Zajedničkog odbora, Europska nadzorna tijela izdaju zajedničke smjernice, namijenjene približavanju nadzornih praksi prilikom primjene dodatnog nadzora unutargrupnih transakcija, kako je predviđeno u stavcima od 1. do 4. ovog članka. Radi izbjegavanja dupliciranja, smjernice osiguravaju da je primjena nadzornih instrumenata predviđenih ovim člankom usklađena s primjenom članka 245. Direktive 2009/138/EZ. Izdaju posebne zajedničke smjernice o primjeni stavaka od 1. do 4. ovog članka na sudjelovanja financijskog konglomerata u slučajevima kad odredbe nacionalnog prava društava sprječavaju primjenu članka 14. stavka 2. ove Direktive.

▼B

Članak 9.

Mehanizmi unutarnje kontrole i postupci upravljanja rizikom

1. Države članice zahtijevaju od reguliranih subjekata da na razini financijskog konglomerata uspostave odgovarajuće postupke za upravljanje rizicima i mehanizme unutarnje kontrole, uključujući pravilne administrativce i računovodstvene postupke.

2. Postupci upravljanja rizikom obuhvaćaju:

(a) pravilno vođenje i upravljanje uz suglasnost i redovitu kontrolu strategija i politika od strane odgovarajućih upravljačkih tijela na razini financijskog konglomerata u odnosu na sve preuzete rizike;

(b) odgovarajuću politiku adekvatnosti kapitala kako bi se predvidio utjecaj njihove poslovne strategije na profil rizika i na postavljene kapitalne zahtjeve kako je utvrđeno u skladu s u člankom 6. i Prilogom I.;

(c) odgovarajuće postupke kojima se osigurava da je sustav za praćenje rizika dobro ugrađen u njihovu poslovnu organizaciju te da su poduzete sve mjere kojima se osigurava da su sustavi postavljeni u svim subjektima uključenim u dodatni nadzor dosljedni kako bi se na razini financijskog konglomerata rizici mogli mjeriti, pratiti i kontrolirati;

▼M5

(d) uspostavljanje mehanizama koji trebaju pridonijeti i razviti, ako je potrebno, primjerene mehanizme i planove sanacije i mjera rješavanja. Navedene mehanizme je potrebno redovito ažurirati.

▼B

3. Mehanizmi unutarnje kontrole uključuju:

(a) odgovarajuće mehanizme u pogledu adekvatnosti kapitala kako bi se mogli utvrditi i kvantificirati svi nastali materijalni rizici i rasporediti vlastita sredstva u skladu s rizicima;

(b) pravilne postupke izvješćivanja i računovodstvene postupke u svrhu utvrđivanja, kvantificiranja, praćenja i kontrole unutargrupnih transakcija i koncentracije rizika.

▼M6

4. Države članice osiguravaju da u svim društvima koja u skladu s člankom 5. podliježu dodatnom nadzoru postoje odgovarajući mehanizmi unutarnje kontrole za pripremu podataka koji bi bili važni za provođenje dodatnog nadzora.

Države članice zahtijevaju da svi regulirani subjekti, na razini financijskog konglomerata svojim nadležnim tijelima redovito dostavljaju pojedinosti o svoji pravnoj strukturi, upravljanju i organizacijskoj strukturi, kao i za sve regulirane subjekte, neregulirana ovisna društva i značajne podružnice.

Države članice zahtijevaju da regulirani subjekti na razini financijskog konglomerata na godišnjoj osnovi javno objavljuju, u cijelosti ili pozivanjem na jednake informacije, opis svoje pravne strukture, strukture upravljanja i organizacijske strukture.

▼B

5. Koordinator obavlja nadzor nad postupcima i mehanizmima iz stavaka od 1. do 4.

▼M6

6. Nadležna tijela usklađuju primjenu dodatnog nadzora mehanizama unutarnje kontrole i postupaka upravljanja rizicima kako je predviđeno ovim člankom s postupcima nadzornog pregleda kako je predviđeno člankom 124. Direktive 2006/48/EZ i člankom 248. Direktive 2009/138/EZ. U tu svrhu, Europska nadzorna tijela preko Zajedničkog odbora izdaju zajedničke smjernice, namijenjene približavanju nadzornih postupaka prilikom promjene dodatnog nadzora mehanizama unutarnje kontrole i postupaka upravljanja rizicima kako je predviđeno ovim člankom kao i dosljednosti u postupcima nadzornog pregleda kako je predviđeno člankom 124. Direktive 2006/48/EZ i članka 248. Direktive 2009/138/EZ. Izdaju posebne zajedničke smjernice za primjenu ovog članka na sudjelovanja financijskog konglomerata u slučajevima kad odredbe nacionalnog prava društava sprječavaju primjenu članka 14. stavka 2. ove Direktive.

▼B

ODJELJAK 3.

▼M5

MJERE ZA OLAKŠAVANJE DODATNOG NADZORA I OVLASTI ZAJEDNIČKOG ODBORA

Članak 9.a

Uloga Zajedničkog odbora

Zajednički odbor osigurava, u skladu s člankom 56. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010, dosljedan međusektorski i prekogranični nadzor i usklađenost sa zakonodavstvom Unije.

▼M6

Članak 9.b

Stres testovi

1. Države članice mogu zahtijevati da koordinator osigura primjerene i redovite stres testove financijskih konglomerata. One zahtijevaju da odgovarajuća nadležna tijela u potpunosti surađuju s koordinatorom.

2. Radi stres testova diljem Unije Europska nadzorna tijela, preko Zajedničkog odbora, i u suradnji s Europskim odborom za sistemske rizike koji je uspostavljen Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike [1], mogu razviti dodatne parametre koji obuhvaćaju posebne rizike, povezane s financijskim konglomeratima u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010, Uredbom (EU) br. 1094/2010 i Uredbom (EU) br. 1095/2010. Koordinator dostavlja rezultate stres testova Zajedničkom odboru.

▼B

Članak 10.

Nadležno tijelo za provedbu dodatnog nadzora (koordinator)

▼M5

1. Kako bi se osigurao primjereni dodatni nadzor reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu, između nadležnih tijela dotičnih država članica, uključujući i ona u državi članici u kojoj mješoviti financijski holding ima središnju upravu, imenuje se jednog koordinatora koji je odgovoran za koordinaciju i provođenje dodatnog nadzora. Identitet koordinatora objavljuje se na internetskoj stranici Zajedničkog odbora.

▼B

2. Koordinator se imenuje na temelju sljedećih kriterija:

(a) ako je na čelu financijskog konglomerata regulirani subjekt, poslove koordinatora obavlja nadležno tijelo koje je tom reguliranom subjektu izdalo odobrenje za rad u skladu s mjerodavnim sektorskim pravilima;

[1] SL L 331, 15.12.2010., str. 1.

▼B

(b) ako na čelu financijskog konglomerata nije regulirani subjekt, poslove koordinatora obavlja nadležno tijelo utvrđeno u skladu sa sljedećim načelima:

i. ako je matično društvo reguliranog subjekta mješoviti financijski holding, poslove koordinatora obavlja nadležno tijelo koje je tom reguliranom subjektu izdalo odobrenje za rad u skladu s mjerodavnim sektorskim pravilima;

▼M6

ii. ako je isti mješoviti financijski holding matično društvo najmanje dva regulirana subjekta s registriranim sjedištem u Uniji, a jedan od tih subjekata ima odobrenje za rad u državi članici u kojoj je sjedište mješovitog financijskog holdinga, tada posao koordinatora obavlja nadležno tijelo reguliranog subjekta koje ima odobrenje za rad u toj državi članici;

▼B

Ako najmanje dva regulirana subjekta koji djeluju u različitim financijskih sektorima imaju odobrenje za rad u državi članici u kojoj je sjedište mješovitog financijskog holdinga, posao koordinatora obavlja nadležno tijelo reguliranog subjekta koji djeluje u najznačajnijem financijskom sektoru.

Ako su na čelu financijskoga konglomerata najmanje dva mješovita financijska holdinga sa sjedištem u različitim državama članicama i ako se u svakoj državi članici nalazi regulirani subjekt, tada posao koordinatora obavlja nadležno tijelo reguliranog subjekta s najvećom ukupnom bilancom ako su društva u istom financijskom sektoru, ili nadležno tijelo reguliranog subjekta u najznačajnijem financijskom sektoru;

▼M6

iii. ako je isti mješoviti financijski holding matično društvo najmanje dva regulirana subjekta s registriranim sjedištem u Uniji, a ni jedan od tih subjekata nema odobrenje za rad u državi članici u kojoj je sjedište mješovitog financijskog holdinga, zadaću koordinatora obavlja nadležno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad reguliranom subjektu s najvećom ukupnom bilancom u najznačajnijem financijskom sektoru;

▼B

iv. Ako je financijski konglomerat grupa bez matičnog društva na čelu, odnosno u svim ostalim slučajevima, posao koordinatora obavlja nadležno tijelo koje je izdalo odobrenje za rad reguliranom subjektu s najvećom ukupnom bilancom u najznačajnijem financijskom sektoru.

▼B

3. U posebnim slučajevima odgovarajuća nadležna tijela mogu na temelju međusobnog dogovora odustati od kriterija iz stavka 2., ako bi primjena istih bila neprimjerena s obzirom na strukturu i relativni značaj djelatnosti konglomerata u različitim državama, te mogu kao koordinatora imenovati različita nadležna tijela. U ovim će slučajevima nadležna tijela prije donošenja odluke konglomeratu pružiti mogućnost da se očituje o toj odluci.

Članak 11.

Zadaće koordinatora

1. Zadaće koje provodi koordinator u pogledu dodatnog nadzora uključuju:

(a) koordinaciju prikupljanja i širenje relevantnih ili bitnih podataka u okviru redovnog poslovanja i u kriznim situacijama, uključujući širenje podataka koji su potrebni nadležnom tijelu za provođenje nadzora po sektorskim propisima;

(b) nadzor i ocjenu financijskog položaja financijskog konglomerata;

(c) ocjenu usklađenosti s propisima o adekvatnosti kapitala, o koncentraciji rizika i unutargrupnim transakcijama iz članaka 6., 7. i 8.;

(d) ocjena strukture, organizacije i sustava unutarnje kontrole u financijskom konglomeratu kako je utvrđeno u članku 9.;

(e) planiranje i koordiniranje nadzornih aktivnosti u okviru redovnog poslovanja i u kriznim situacijama, u suradnji s odgovarajućim nadležnim tijelima;

(f) ostale zadaće, mjere i odluke povjerene koordinatore na temelju ove Direktive ili koji proizlaze iz primjene ove Direktive.

▼M5

Kako bi se olakšao i uspostavio dodatni nazor na širokoj pravnoj osnovi, koordinator i ostala nadležna tijela, te prema potrebi i ostala dotična nadležna tijela, uspostavljaju mehanizme koordinacije. Mehanizmima koordinacije mogu se koordinatoru povjeriti dodatne zadaće i njima se mogu definirati postupci odlučivanja između relevantnih nadležnih tijela kao što je navedeno u člancima 3. i 4., članku 5. stavku 4., članku 6., članku 12. stavku 2. i člancima 16. i 18. kao i suradnja s ostalim nadležnim tijelima.

U skladu s člankom 8. i postupkom iz članka 56. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010, ESE, putem Zajedničkog odbora, izrađuju smjernice koje imaju za cilj konvergenciju nadzornih praksi u pogledu dosljednosti mehanizama koordinacije nadzora u skladu s člankom 131.a Direktive 2006/48/EZ i člankom 248. stavkom 4. Direktive 2009/138/EZ.

▼B

2. Ako koordinatoru trebaju podaci koji su već pruženi nekom drugom nadležnom tijelu u skladu sa sektorskim propisima, on će kada god je to moguće stupiti u vezu s tim nadležnim tijelom kako ne bi došlo do udvostručavanja izvješća raznim nadležnim tijelima uključenim u nadzor.

▼M6

3. Ne dovodeći u pitanje mogućnost da se delegiraju određene nadzorne ovlasti i odgovornosti predviđene u zakonodavnim aktima Unije, nazočnost koordinatora koji je zadužen za posebne zadaće u vezi dodatnog nadzora reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu ne smije utjecati na zadaće i odgovornosti nadležnih tijela kako je predviđeno sektorskim propisima.

4. Suradnja koja se zahtijeva u skladu s ovim odjeljkom i obavljanje zadaća navedenih u stavcima 1., 2. i 3. ovog članka i u članku 12. i, podložno zahtjevima u vezi tajnosti i pravu Unije, primjerena koordinacija i suradnja s odgovarajućim nadzornim tijelima trećih zemalja, kada je to prikladno, ispunjava se preko kolegija, osnovanih u skladu s člankom 131.a Direktive 2006/48/EZ ili člankom 248. stavkom 2. Direktive 2009/138/EZ.

Postupci koordinacije iz drugog podstavka stavka 1. posebno se odražavaju u pisanim sporazumima o koordinaciji koji se primjenjuju na temelju članka 131. Direktive 2006/48/EZ ili članka 248. Direktive 2009/138/EZ. Koordinator kao predsjedavajući kolegija osnovanog u skladu s člankom 131.a Direktive 2006/48/EZ ili člankom 248. stavkom 2. Direktive 2009/138/EZ, odlučuje koja će ostala nadležna tijela sudjelovati na sastanku ili u bilo kojoj aktivnosti tog kolegija.

▼B

Članak 12.

Suradnja i razmjena podataka između nadležnih tijela

1. Nadležna tijela odgovorna za nadzor reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu i nadležno tijelo imenovano koordinatorom za taj financijski konglomerat, međusobno usko surađuju. Ne dovodeći u pitanje njihove nadležnosti određene sektorskim propisima, ova tijela, bez obzira imaju li sjedište u istoj državi članici, pružaju jedno drugome sve podatke koji su bitni ili relevantni za provođenje poslova nadzora drugih tijela na temelju sektorskih propisa i ove Direktive. U tom smislu, nadležna tijela i koordinator na zahtjev su dužni pružiti sve relevantne podatke, a na vlastitu inicijativu sve bitne podatke.

Ova suradnja barem omogućuje prikupljanje i razmjenu podataka u odnosu na sljedeće stavke:

▼M6

(a) identifikacija pravne strukture, strukture upravljanja i organizacijske strukture grupe, kao i svih reguliranih subjekata, nereguliranih ovisnih društava i značajnih podružnica financijskog konglomerata, imatelja kvalificiranih udjela na razini krajnjeg matičnog društva kao i nadležnih tijela reguliranih subjekata u grupi;

▼B

(b) strategija financijskoga konglomerata;

(c) financijski položaj financijskog konglomerata, posebno u pogledu adekvatnosti kapitala, unutargrupnih transakcija, koncentracije rizika i profitabilnosti;

(d) glavni dioničari i uprava financijskoga konglomerata;

(e) organizacija, upravljanje rizikom i sustav unutarnje kontrole na razini financijskog konglomerata;

(f) postupci prikupljanja podataka od subjekata u financijskom konglomeratu i provjeravanje tih podataka;

(g) nepovoljna kretanja u reguliranim subjektima i drugim subjektima financijskog konglomerata koja mogu ozbiljno utjecati na regulirane subjekte;

(h) ozbiljnije sankcije i izvanredne mjere koje nadležna tijela poduzimaju u skladu sa sektorskim propisima ili ovom Direktivom.

▼M5

Nadležna tijela mogu razmjenjivati informacije potrebne za obavljanje njihovih odnosnih zadaća, u vezi s reguliranim subjektima u financijskom konglomeratu, u skladu s odredbama propisanim pravilima sektora, i sa sljedećim tijelima: središnjim bankama, Europskim sustavom središnjih banaka, Europskom središnjom bankom i Europskim odborom za sistemske rizike u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru nad financijskim sustavom u Europskoj uniji i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike ([1]).

▼B

2. Ne dovodeći u pitanje njihove odgovornosti određene na temelju sektorskih propisa, dotična nadležna tijela se prije donošenja odluka međusobno savjetuju s obzirom na sljedeće točke, ako su te odluke od važnosti za nadzorne poslove drugih nadležnih tijela:

(a) promjene u sastavu dioničara, organizacijskoj ili upravljačkoj strukturi reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu za koje je potrebna suglasnost ili odobrenje nadležnih tijela;

(b) veće sankcije ili izvanredne mjere koje donose nadležna tijela.

Nadležno tijelo može donijeti odluku da se ne provode savjetovanja u slučajevima žurnosti ili ako bi takva savjetovanja mogla ugroziti učinkovitost odluka. U tom slučaju nadležno tijelo bez odlaganja obavješćuje druga nadležna tijela.

([1]) SL L 331, 15.12.2010., str. 1.

▼B

3. Koordinator može pozvati nadležna tijela države članice u kojoj je sjedište matičnog društva, a koja sama ne provode dodatni nadzor u skladu s člankom 10., da od matičnog društva zatraže sve podatke relevantne za provođenje poslova koordinacije, utvrđenih u članku 11. te da dostave te podatke koordinatoru.

Ako su podaci iz članka 14. stavka 2. već pruženi nadležnom tijelu na temelju sektorskih propisa, nadležna tijela odgovorna za provođenje dodatnog nadzora mogu zatražiti te podatke od prvospomenutog nadležnog tijela.

4. Države članice odobravaju razmjenu podataka između svojih nadležnih tijela te između svojih nadležnih tijela i drugih tijela, kako je navedeno u stavcima 1., 2. i 3. Prikupljanje ili posjedovanje podataka o subjektu u financijskom konglomeratu koji nije regulirani subjekt nikako ne znači da nadležna tijela imaju nadzornu ulogu u odnosu na ove subjekte na pojedinačnoj osnovi.

Podaci primljeni u okviru dodatnog nadzora, posebno razmjena podataka između samih nadležnih tijela, te između nadležnih tijela i drugih tijela, kako je predviđeno ovom Direktivom, podliježu odredbama o čuvanju poslovne tajne i priopćavanja povjerljivih podataka utvrđenih u sektorskim propisima.

▼M5

Članak 12.a

Suradnja i razmjena informacija sa Zajedničkim odborom

1. Nadležna tijela surađuju sa Zajedničkim odborom za potrebe ove Direktive, u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010, Uredbom (EU) br. 1094/2010 i Uredbom (EU) br. 1095/2010.

2. Nadležna tijela bez odgode pružaju Zajedničkom odboru sve informacije koje su mu potrebne za obavljanje njegovih dužnosti u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010, i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

▼M6

3. Koordinatori dostavljaju Zajedničkom odboru informacije iz članka 9. stavka 4. i članka 12. stavka 1. drugog podstavka točke (a). Zajednički odbor stavlja na raspolaganje nadležnim tijelima informacije o pravnoj strukturi, upravljanju i organizacijskoj strukturi financijskih konglomerata.

Članak 12.b

Zajedničke smjernice

1. Europska nadzorna tijela preko Zajedničkog odbora razrađuju zajedničke smjernice o tome kako nadležna tijela trebaju provesti ocjene financijskih konglomerata koje se temelje na rizicima. Ove smjernice posebno osiguravaju da ocjene koje se temelje na rizicima uključuju primjerene instrumente radi ocjene rizika grupe kojima su izloženi financijski konglomerati.

▼M6

2. Europska nadzorna tijela preko Zajedničkog odbora izdaju zajedničke smjernice, namijenjene razvijanju nadzornih postupaka, koje omogućuju da dodatni nadzor mješovitih financijskih holdinga na odgovarajući način dopunjuje nadzor grupe u skladu s direktivama 98/78/EZ i 2009/138/EZ ili, prema potrebi, konsolidirani nadzor u skladu s Direktivom 2006/48/EZ. Ove smjernice omogućuju da se u nadzor uključe svi značajni rizici, uklanjajući pri tome moguća nadzorna i bonitetna preklapanja.

▼B

Članak 13.

Upravljačko tijelo mješovitog financijskog holdinga

Države članice zahtijevaju da osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem mješovitog financijskog holdinga imaju zadovoljavajući ugled i dovoljno iskustva za obavljanje ovih zadaća.

Članak 14.

Pristup podacima

▼M5

1. Države članice osiguravaju nepostojanje bilo kakvih pravnih zapreka unutar područja njihove nadležnosti koje sprečavaju fizičke i pravne osobe koje su uključene u opseg dodatnog nadzora, bilo da su one regulirani subjekti ili ne, u međusobnoj razmjeni informacija koje bi bile relevantne za dodatni nadzor i u razmjeni informacija u skladu s ovom Direktivom kao i u razmjeni takvih informacija s ESAMA u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010, prema potrebi putem Zajedničkog odbora.

▼B

2. Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela zadužena za provođenje dodatnog nadzora u subjektima u financijskom konglomeratu – bez obzira na to jesu li oni regulirani ili ne - imaju izravan ili neizravan pristup svim podacima potrebnim za dodatni nadzor.

Članak 15.

Provjera

Ako u primjeni ove Direktive nadležna tijela u posebnim slučajevima žele provjeriti podatke u vezi s nekim subjektom, reguliranim ili nereguliranim, koji je dio financijskog konglomerata, a nalazi se u drugoj državi članici, mogu zatražiti od nadležnih tijela druge države članice provedbu provjere.

Tijela koja su primila takav zahtjev postupaju u okviru svojih ovlasti tako da sama izvrše provjeru, da dozvole revizoru ili stručnjaku da je izvrše ili da dozvole da provjeru izvrši nadležno tijelo koje je provjeru i zatražilo.

▼B

Ako nadležno tijelo koje je podnijelo zahtjev za provjeru samo ne provodi provjeru, može u njoj sudjelovati ako želi.

Članak 16.

Provedbene mjere

Ako regulirani subjekti u financijskom konglomeratu ne ispunjavaju zahtjeve iz članaka od 6. do 9., ili ako su zahtjevi ispunjeni, ali bi solventnost mogla biti ugrožena, ili ako unutargrupne transakcije ili koncentracija rizika ugrožavaju financijski položaj reguliranih subjekata, potrebno je poduzeti potrebne mjere da bi se situacija što je prije moguće ispravila:

— od strane koordinatora za mješoviti financijski holding,

— od strane nadležnih tijela za regulirane subjekte; u tu svrhu koordinator obavješćuje ta nadležna tijela o svojim nalazima.

▼M5

Ne dovodeći u pitanje članak 17. stavak 2., države članice mogu utvrditi koje mjere mogu poduzeti nadležna tijela u pogledu mješovitih financijskih holdinga. U skladu s člancima 16. i 56. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010, ESE mogu putem Zajedničkog odbora izraditi smjernice za mjere u pogledu mješovitih financijskih holdinga.

▼B

Uključena nadležna tijela, uključujući i koordinatora, usklađuju svoje nadzorne djelatnosti kad je to primjereno.

Članak 17.

Dodatne ovlasti nadležnih tijela

1. Do daljnjeg usklađenja sektorskih pravila, države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela imaju ovlasti za poduzimanje nadzornih mjera koje se smatraju potrebnim za izbjegavanje ili rješavanjem zaobilaženja sektorskih pravila od strane reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu.

2. Ne dovodeći u pitanje svoje kaznenopravno zakonodavstvo, države članice osiguravaju da kazne ili mjere kojima je svrha prekinuti uočeno kršenje ili uzroke kršenja mogu biti nametnute mješovitim financijskim holdinzima ili njihovim stvarnim direktorima koji krše zakone i druge propise donijete radi provedbe ove Direktive. U određenim slučajevima takve mjere mogu zahtijevati intervenciju sudova. Nadležna tijela usko surađuju kako bi se osiguralo da navedene kazne ili mjere imaju željene rezultate.

▼B

ODJELJAK 4.

TREĆE ZEMLJE

Članak 18.

▼M6

Matična društva u trećoj zemlji

▼M5

1. Ne dovodeći u pitanje pravila sektora, u slučaju u kojem se primjenjuje članak 5. stavak 3., nadležna tijela provjeravaju podliježu li regulirani subjekti, čije nadređeno društvo ima središnju upravu u trećoj zemlji, nadzoru od strane nadležnog tijela te treće države, a koji je jednak nadzoru iz ove Direktive o dodatnom nadzoru reguliranih subjekata iz članka 5. stavka 2. Navedenu provjeru provodi nadležno tijelo koje bi bilo koordinator u slučaju primjene kriterija iz članka 10. stavka 2., na zahtjev nadređenog društva ili bilo kojeg od reguliranih subjekata s odobrenjem za rad u Uniji ili na vlastitu inicijativu.

Navedeno nadležno tijelo konzultira se s ostalim relevantnim nadležnim tijelima i poduzima sve mjere kako bi osigurala usklađenost sa svim važećim smjernicama koje se izrađuju putem Zajedničkog odbora u skladu s člancima 16. i 56. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

1.a U slučaju kad se nadležno tijelo ne slaže s odlukom koju je donijelo drugo relevantno nadležno tijelo u skladu sa stavkom 1., primjenjuje se članak 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

▼B

2. U nedostatku istovjetnog nadzora iz stavka 1., države članice na regulirane subjekte na odgovarajući način primjenjuju propise o dodatnom nadzoru reguliranih subjekata iz članka 5. stavka 2. Kao alternativu, nadležna tijela mogu primijeniti jednu od metoda određenih u stavku 3.

▼M6

3. Države članice mogu primijeniti druge metode koje osiguravaju odgovarajući dodatni nadzor nad reguliranim subjektima u financijskom konglomeratu. Ove metode mora odobriti koordinator nakon konzultacije s ostalim odgovarajućim nadležnim tijelima. Nadležna tijela mogu posebno tražiti osnivanje mješovitog financijskog holdinga sa sjedištem u Uniji i ovu Direktivu primijeniti na regulirane subjekte u financijskom konglomeratu predvođene tim holdingom. Nadležna tijela osiguravaju da se tim metodama postižu ciljevi dodatnog nadzora u skladu s ovom Direktivom i o njima moraju obavijestiti druga uključena nadležna tijela i Komisiju.

▼M6

Članak 19.

Suradnja s nadležnim tijelima treće zemlje

Članak 39. stavci 1. i 2. Direktive 2006/48/EZ, članak 10.a Direktive 98/78/EZ i članak 264. Direktive 2009/138/EZ primjenjuju se na odgovarajući način na pregovore o sporazumima s jednom ili više trećih zemalja u pogledu načina provođenja dodatnog nadzora reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu.

▼B

POGLAVLJE III.

▼M6

DELEGIRANI AKTI I PROVEDBENE MJERE

Članak 20.

Ovlasti prenesene na Komisiju

Na Komisiju se delegira ovlast za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.c u vezi s tehničkim prilagodbama ove Direktive u sljedećim područjima:

(a) preciznije oblikovanje definicija navedenih u članku 2., kako bi se pri primjeni ove Direktive uzela u obzir kretanja na financijskim tržištima;

(b) terminološko usklađivanje i oblikovanje definicija u ovoj Direktivi u skladu s naknadnim aktima Unije o reguliranim subjektima i uz to vezanim pitanjima;

(c) preciznije određivanje metoda izračuna utvrđenih u Prilogu I. kako bi se uzela u obzir kretanja na financijskim tržištima i u pogledu bonitetnih tehnika.

Ove mjere ne uključuju predmet delegiranja ovlasti dodijeljenog Komisiji vezano uz točke navedene u članku 21.a.

▼B

Članak 21.

Odbor

1. Komisiji pomaže Odbor za financijske konglomerate, dalje u tekstu „Odbor”.

▼M6

———————

▼M5

4. ESE mogu putem Zajedničkog odbora dati opće smjernice o pitanju je li vjerojatno da će mehanizmi dodatnog nadzora nadležnih tijela u trećim državama postići ciljeve dodatnog nadzora koji su definirani ovom Direktivom, u pogledu reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu, na čijem je čelu osoba koja ima središnji ured u trećoj zemlji. Zajednički odbor vrši preispitivanje svih takvih smjernica i uzima u obzir sve promjene u dodatnom nadzoru kojeg provode navedena nadležna tijela.

▼M6

_____

▼B

6. Države članice obavješćuju Odbor o tome koja načela primjenjuju u pogledu nadzora nad unutargrupnim transakcijama i koncentracijom rizika.

▼M5

Članak 21.a

Tehnički standardi

1. Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost ove Direktive, ESA, u skladu s člankom 56. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010 može izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda vezano uz:

(a) članak 2. stavak 11. radi definiranja primjene članka 17. Direktive Vijeća 78/660/EEZ u kontekstu ove Direktive;

(b) članak 2. stavak 17. radi utvrđivanja postupaka ili definiranja kriterija za utvrđivanje „relevantnih nadležnih tijela”;

(c) članak 3. stavak 5. radi utvrđivanja alternativnih parametara za identifikaciju financijskog konglomerata;

▼M6

(d) članak 6. stavak 2., radi osiguranja jedinstvenog formata (s uputama) te određivanja učestalosti i, gdje je primjereno, datuma izvješćivanja.

▼M5

Delegira se ovlast Komisiji za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s postupkom propisanim člancima 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

▼M6

1.a Kako bi se osigurala dosljedna primjena članaka 2., 7. i 8. te Priloga II., Europska nadzorna tijela, preko Zajedničkog odbora, izrađuju nacrt regulatornih tehničkih standarda za uspostavu preciznijeg oblikovanja definicija navedenih u članku 2. i koordinacije odredbi donesenih u skladu s člancima 7. i 8. te Prilogom II.

Do 1. siječnja 2015. Zajednički odbor dostavlja Komisiji nacrte tih regulatornih tehničkih standarda.

Na Komisiju se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010, odnosno Uredbe (EU) br. 1095/2010.

▼M5

2. Kako bi se osigurali jednaki uvjeti primjene ove Direktive, ESA, u skladu s člancima 56. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010, može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda u odnosu na:

▼M7

_____

▼M5

(b) članak 7. stavak 2. radi osiguranja jednakih uvjeta primjene postupaka za uključivanje točaka u opseg definicije „koncentracija rizika” u okviru supervizorskog nadzora iz drugog podstavka članka 7. stavka 2.;

(c) članak 8. stavak 2. radi osiguranja jednakih uvjeta primjene postupaka za uključivanje točaka u opseg definicije „transakcije unutar grupe” u okviru supervizorskog nadzora iz trećeg podstavka članka 8. stavka 2.

Dodjeljuje se ovlast Komisiji za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

▼M7

3. Kako bi se osigurala dosljedna primjena metoda izračuna navedenih u Prilogu I., dijelu II. ove Direktive, u vezi s člankom 49. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i člankom 228. stavkom 1. Direktive 2009/138/EZ, no ne dovodeći u pitanje članak 6. stavak 4. ove Direktive, europska nadzorna tijela, preko Zajedničkog odbora, sastavljaju nacrt regulatornih tehničkih standarda s obzirom na članak 6. stavak 2. ove Direktive.

ESA dostavlja Komisiji nacrt regulatornih tehničkih standarda najkasnije pet mjeseci prije datuma primjene iz članka 309. stavka 1. Direktive 2009/138/EZ.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010, odnosno Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

▼M6

Članak 21.b

Zajedničke smjernice

Europska nadzorna tijela preko Zajedničkog odbora izdaju zajedničke smjernice iz članka 3. stavka 8., članka 7. stavka 5., članka 8. stavka 5., članka 9. stavka 6., članka 11. stavka 1. trećeg podstavka, članka 12.b i članka 21. stavka 4. u skladu s postupkom određenim u članku 56. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 odnosno Uredbe (EU) br. 1095/2010.

▼M6

Članak 21.c

Provedba delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji, ovisno o uvjetima koji su utvrđeni u ovom članku.

2. Delegiranje ovlasti iz članka 20. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od četiri godine od 9. prosinca 2011. godine. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije šest mjeseci prije završetka četverogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti prešutno se produžuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 20. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Odluka proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. Ona ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 20. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka toga roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovor. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća produžuje.

▼B

POGLAVLJE IV.

IZMJENE POSTOJEĆIH DIREKTIVA

▼M4

———————

▼B

Članak 23.

Izmjene Direktive 79/267/EEZ

Direktiva 79/267/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 12.a

1. Nadležna tijela druge uključene države članice savjetuju se prije izdavanja dozvole za obavljanje poslova životnog osiguranja društvu za osiguranje koje je:

(a) društvo kći društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili

▼B

(b) društvo kći matičnog društva nekog društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici; ili

(c) je pod kontrolom iste fizičke ili pravne osobe, koja kontrolira društvo za osiguranje s dozvolom za obavljanje poslova osiguranja u drugoj državi članici.

2. Nadležno tijelo uključene države članice odgovorno za nadzor kreditnih institucija ili investicijskih društava potrebno je savjetovati prije izdavanja dozvole za obavljanje poslova osiguranja života društvu za osiguranje koje je:

(a) društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili

(b) društvo kći matičnog društva kreditne institucije ili investicijskog društva koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili

(c) pod kontrolom iste fizičke ili pravne osobe, koja kontrolira kreditnu instituciju ili investicijsko društvo s odobrenjem za rad u Zajednici.

3. Odgovarajuća nadležna tijela iz stavaka 1. i 2. međusobno se savjetuju prilikom ocjene podobnosti dioničara te ugleda i iskustva direktora uključenih u upravljanje drugog subjekta u istoj grupi. Međusobno razmjenjuju sve podatke o podobnosti dioničara, ugledu i iskustvu direktora koji su od važnosti za druga nadležna tijela prilikom izdavanja odobrenja za rad kao i tijekom redovite provjere usklađenosti s uvjetima za obavljanje poslova.”.

2. Iza članka 18. stavka 2., dodaju se sljedeći podstavci:

„Raspoloživa granica solventnosti umanjuje se i za sljedeće stavke:

(a) udjele koje društvo za osiguranje koje obavlja poslove životnog osiguranja ima u:

— društvima za osiguranje u smislu članka 6. ove Direktive, članka 6. Direktive 73/239/EEZ (*), ili članka 1. točke (b) Direktive 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (**),

— društvima za reosiguranje u smislu članka 1. točke (c) Direktive 98/78/EZ,

— osiguravateljnim holdinzima u smislu članka 1. točke (i) Direktive 98/78/EZ,

▼B

— kreditnim institucijama i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavaka 1. i 5. Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (***),

— investicijskim društvima i financijskim institucijama u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 93/22/EEZ (****) i članka 2. stavaka 4. i 7. Direktive 93/6/EEZ (*****);

(b) svaku od sljedećih stavki koje društvo za osiguranje koje obavlja poslove životnog osiguranja ima u pogledu subjekata utvrđenih u točki (a), u kojima ima udjele:

— instrumenti iz stavka 3.,

— instrumenti iz članka 16. stavak 3. Direktive 73/239/EEZ,

— podređena potraživanja i instrumenti iz članka 35. i članka 36. stavak 3. Direktive 2000/12/EZ.

Ako se udjeli u drugoj kreditnoj instituciji, investicijskom društvu, financijskoj instituciji, društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje ili u osiguravateljnom holdingu drže privremeno s ciljem financijske potpore prilikom reorganizacije i spašavanja tog subjekta, nadležno tijelo može odustati od odredaba u pogledu odbitaka iz točaka (a) i (b) trećeg podstavka.

Kao alternativna odbitku stavaka iz točaka (a) i (b) trećeg podstavka koje društvo za osiguranje ima u kreditnoj instituciji, investicijskom društvu i financijskoj instituciji, države članice mogu svojim društvima za osiguranje dozvoliti da na odgovarajući način primijene metode 1, 2, ili 3 iz Priloga I. Direktivi 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu (******). Metoda 1 (Računovodstvena konsolidacija) primjenjuje se samo ako je nadležno tijelo sigurno da postoji zadovoljavajuća razina integriranog upravljanja i unutarnje kontrole za subjekte koji bi bili uključeni u opseg konsolidacije. Izabrana metoda primjenjuje se dosljedno tijekom vremena.

Države članice mogu propisati da za izračun granice solventnosti, kako je predviđeno ovom Direktivom, društva za osiguranje koja podliježu dodatnom nadzoru u skladu s Direktivom 98/78/EZ ili dodatnom nadzoru u skladu s Direktivom 2002/87/EZ ne trebaju odbiti stavke utvrđene u točki (a) i (b) trećeg podstavka koje imaju u kreditnim institucijama, investicijskim društvima, financijskim institucijama, društvima za osiguranje, odnosno društvima za reosiguranje ili osiguravateljnim holdinzima koji su uključeni u dodatni nadzor.

▼B

Za potrebe odbitka udjela iz ovog stavka, udio znači udio prema definiciji iz članka 1. točke (f) Direktive 98/78/EZ.

_____

(*) SL L 228, 16.8.1973., str. 3. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2002/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 77, 20.3.2002., str. 17.).
(**) SL L 330, 5.12.1998., str. 1.
(***) SL L 126, 26.5.2000., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/28/EZ (SL L 275, 27.10.2000., str. 37.).
(****) SL L 141, 11.6.1993., str. 27. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2000/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 290, 17.11.2000., str. 27.).
(*****) SL L 141, 11.6.1993., str. 1. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 98/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 204, 21.7.1998., str. 29.).
(******) SL L 35, 11.2.2003.”

▼M4

_____

▼B

Članak 25.

Izmjene Direktive 92/96/EEZ

Direktiva 92/96/EEZ mijenja se kako slijedi:

1. Članku 14. dodaje se sljedeći stavak:

„1.a Ako je stjecatelj udjela iz stavka 1. društvo za osiguranje, kreditna institucija ili investicijsko društvo s odobrenjem za rad u drugoj državi članici ili matično društvo takvog subjekta ili fizička ili pravna osoba koja kontrolira takav subjekt, i ako bi kao posljedica takvog stjecanja društvo u kojem stjecatelj namjerava imati udjele postalo društvo kći stjecatelja ili bi dospjelo pod njegovu kontrolu, u tom slučaju ocjena stjecanja podliježe prethodnom savjetovanju u skladu s člankom 12.a Direktive 79/267/EEZ.”

2. Članak 15. stavak 5.c zamjenjuje se sljedećim:

„5.c Ovaj članak ne sprečava nadležno tijelo da prenese

— središnjim bankama i drugim tijelima sa sličnom funkcijom u svojstvu monetarne vlasti

— prema potrebi, drugim državnim tijelima odgovornim za nadzor platnog sustava,

▼B

podatke potrebne za izvršavanje njihovih zadataka, niti ne sprečava ova tijela ili institucije da nadležnim tijelima proslijede podatke koji im mogu trebati u svrhu stavka 4. Podaci primljeni na ovaj način podliježu uvjetima profesionalne tajne iz ovog članka.”

Članak 26.

Izmjene Direktive 93/6/EEZ

Prva i druga alineja članka 7. stavka 3. Direktive 93/6/EEZ zamjenjuju se sljedećim:

„— „financijski holding” znači financijska institucija čija su društva kćeri isključivo ili pretežno investicijska društva ili druge financijske institucije, od kojih je barem jedno investicijsko društvo koje nije mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu (*)

— „mješoviti holding” znači matično društvo koje nije financijski holding ni investicijsko društvo niti mješoviti financijski holding u smislu Direktive 2002/87/EZ, čija društva kćeri obuhvaćaju barem jedno investicijskog društvo.

(*) SL L 35, 11.2.2003.”

Članak 27.

Izmjene Direktive 93/22/EEZ

Direktiva 93/22/EEZ mijenja se kako slijedi:

1. Članku 6. dodaju se sljedeći stavci:

„Potrebno je savjetovati se s nadležnim tijelom uključene države članice odgovornim za nadzor kreditnih institucija ili društava za osiguranje prije izdavanja odobrenja za rad investicijskom društvu koje je:

(a) društvo kći kreditne institucije ili društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili

(b) društvo kći matičnog društva kreditne institucije ili društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u Zajednici; ili

(c) pod kontrolom iste fizičke ili pravne osobe, koja kontrolira i kreditnu instituciju ili društvo za osiguranje s odobrenjem za rad u Zajednici.

▼B

Odgovarajuća nadležna tijela iz stavaka 1. i 2. međusobno se savjetuju prilikom ocjene podobnosti dioničara i ugleda i iskustva direktora uključenih u upravljanje drugim društvom unutar iste grupe. Međusobno razmjenjuju sve podatke o podobnosti dioničara, ugledu i iskustvu direktora koji su od važnosti za druga nadležna tijela prilikom izdavanja odobrenja za rad i tijekom redovite provjere usklađenosti s uvjetima za obavljanje poslova.”.

2. Članak 9. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako je stjecatelj udjela iz stavka 1. investicijsko društvo, kreditna institucija ili društvo za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici ili matično društvo investicijskog društva, kreditne institucije ili društva za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici ili fizička ili pravna osoba koja kontrolira investicijsko društvo, kreditnu instituciju ili društvo za osiguranje koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici i, ako bi kao posljedica takvog stjecanja društvo u kojem stjecatelj namjerava imati udjele postalo društvo kći stjecatelja ili bi dospjelo pod njegovu kontrolu, u tom slučaju ocjena stjecanja podliježe prethodnom savjetovanju u skladu s člankom 6.”.

▼M4

_____

▼B

Članak 29.

Izmjene Direktive 2000/12/EZ

Direktiva 2000/12/EZ mijenja se kako slijedi:

▼M2

_____

▼B

3. Članak 16. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako je stjecatelj udjela iz stavka 1. kreditna institucija, društvo za osiguranje ili investicijsko društvo koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici ili je matično društvo kreditne institucije, društva za osiguranje ili investicijskog društva koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici ili je fizička ili pravna osoba koja kontrolira kreditnu instituciju, društvo za osiguranje ili investicijsko društvo koje ima odobrenje za rad u drugoj državi članici, i ako bi kao posljedica takvog stjecanja, institucija u kojoj stjecatelj namjerava imati udjele postala društvo kći stjecatelja ili bi dospjela pod njegovu kontrolu, u tom slučaju ocjena stjecanja podliježe prethodnom savjetovanju u skladu s člankom 12.”

▼M2

_____

▼B

POGLAVLJE V.

DRUŠTVA ZA UPRAVLJANJE

Članak 30.

Društva za upravljanje

▼M6

Do daljnjeg usklađivanja sektorskih pravila, države članice osiguravaju uključivanje društava za upravljanje:

(a) u okviru opsega konsolidiranog nadzora kreditnih institucija i investicijskih društava ili u okviru opsega dodatnog nadzora društava za osiguranje u grupi osiguravatelja;

(b) ako je grupa financijski konglomerat, u okviru opsega dodatnog nadzora u smislu ove Direktive; i

(c) u okviru postupka identifikacije u skladu s člankom 3. stavkom 2.

▼B

Za primjenu prvog stavka države članice utvrđuju ili svojim nadležnim tijelima daju ovlasti da odluče po kojim će sektorskim propisima (bankarski sektor, osiguravateljni sektor ili sektor investicijskih usluga) društva za upravljanje biti uključena u konsolidirani i/ili dodatni nadzor iz točke (a) prvoga stavka. Za potrebe primjene ove odredbe, relevantni sektorski propisi o obliku i o opsegu uključivanja financijskih institucija (ako su društva za upravljanje uključena u opseg konsolidiranog nadzora kreditnih institucija i investicijskih društava) i društava za reosiguranje (ako su društva za upravljanje uključena u opseg dodatnog nadzora društava za osiguranje) primjenjuju se *mutatis mutandis* na društva za upravljanje. Za potrebe dodatnog nadzora iz točke (b) prvog stavka, prema društvu za upravljanje postupa se kao prema dijelu sektora u koji je ono uključeno na osnovu točke (a) prvog stavka.

Ako je društvo za upravljanje dio financijskog konglomerata, tada svako upućivanje na pojmove „regulirani subjekt” i „nadležno tijelo” odnosno „odgovarajuće nadležno tijelo” u smislu ove Direktive podrazumijevaju značenje društva za upravljanje i tijela nadležnog za nadzor društava za upravljanje. Ovo se *mutatis mutandis* primjenjuje i na grupe iz točke (a) prvog stavka.

▼M6

Članak 30.a

Upravitelji alternativnih investicijskih fondova

1. Do daljnje koordinacije sektorskih propisa države članice osiguravaju uključivanje upravitelja alternativnih investicijskih fondova:

▼M6

(a) u okviru opsega konsolidiranog nadzora kreditnih institucija i investicijskih društava ili u okviru opsega dodatnog nadzora društava za osiguranje u grupi osiguravatelja;

(b) ako je grupa financijski konglomerat, u okviru opsega dodatnog nadzora u smislu ove Direktive; i

(c) u okviru postupka identifikacije u skladu s člankom 3. stavkom 2.;

2. Za primjenu stavka 1. države članice određuju ili ovlašćuju svoja nadležna tijela da odluče u skladu s kojim se sektorskim propisima (bankarski sektor, osiguravateljni sektor ili sektor investicijskih usluga) upravitelji alternativnih investicijskih fondova trebaju uključiti u konsolidirani ili dodatni nadzor iz stavka 1. točke (a) Za potrebe ovog stavka, odgovarajuća sektorska pravila koja se odnose na oblik i mjeru uključivanja financijskih institucija primjenjuju se na odgovarajući način na upravitelje alternativnih investicijskih fondova. Za potrebe dodatnog nadzora iz stavka 1. točke (b) s upraviteljima alternativnih investicijskih fondova postupa se kao s dijelom bilo kojeg sektora u koji su uključeni na temelju stavka 1 točke (a).

Ako je upravitelj alternativnih investicijskih fondova dio financijskog konglomerata, pozivanja na regulirane subjekte i na nadležna i odgovarajuća nadležna tijela, za potrebe ove Direktive, smatraju se uključivanjem upravitelja alternativnih investicijskih fondova, odnosno nadležnih tijela odgovornih za nadzor upravitelja alternativnih investicijskih fondova. Ovo se primjenjuje na odgovarajući način u vezi s grupama navedenima u stavka 1. točki (a).

▼M9

Članak 30.b

Dostupnost informacija na jedinstvenoj europskoj pristupnoj točki

1. Od 10. siječnja 2030. države članice osiguravaju da regulirani subjekti pri javnom otkrivanju informacija iz članka 9. stavka 4. ove Direktive istodobno dostave te informacije tijelu za prikupljanje iz stavka 3. ovog članka za potrebe njihove dostupnosti na jedinstvenoj europskoj pristupnoj točki (ESAP) uspostavljenoj na temelju Uredbe (EU) 2023/2859 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]).

Države članice osiguravaju da te informacije ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

(a) dostavljaju se u formatu iz kojeg se mogu izdvojiti podaci kako je definirano u članku 2. točki 3. Uredbe (EU) 2023/2859 ili, ako je to propisano pravom Unije, u strojno čitljivom formatu kako je definirano u članku 2. točki 4. te uredbe;

([1]) Uredba (EU) 2023/2859 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2023. o uspostavi jedinstvene europske pristupne točke za centralizirani pristup javno dostupnim informacijama koje su od važnosti za financijske usluge, tržišta kapitala i održivost (SL L, 2023/2859, 20.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

▼M9

(b) priloženi su im sljedeći metapodaci:

i. sva imena reguliranog subjekta na koji se informacije odnose;

ii. identifikacijska oznaka pravne osobe reguliranog subjekta kako je utvrđena u skladu s člankom 7. stavkom 4. točkom (b) Uredbe (EU) 2023/2859;

iii. veličina reguliranog subjekta po kategorijama kako su utvrđene u skladu s člankom 7. stavkom 4. točkom (d) te uredbe;

iv. vrsta informacija kako je klasificirana u skladu s člankom 7. stavkom 4. točkom (c) te uredbe;

v. naznaka o tome sadržavaju li informacije osobne podatke.

2. Za potrebe stavka 1. točke (b) podtočke ii. države članice od reguliranih subjekata zahtijevaju da ishode identifikacijsku oznaku pravne osobe.

3. Za potrebe dostupnosti informacija iz stavka 1. ovog članka na ESAP-u nadležno tijelo je tijelo za prikupljanje kako je definirano u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2023/2859.

4. Kako bi se osiguralo učinkovito prikupljanje i upravljanje informacijama dostavljenima u skladu sa stavkom 1., ESMA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda u kojima se utvrđuje sljedeće:

(a) svi drugi metapodaci koji se prilažu uz informacije;

(b) strukturiranje podataka u informacijama;

(c) koje informacije moraju biti u strojno čitljivom formatu i koji se strojno čitljiv format mora upotrijebiti u takvim slučajevima.

Za potrebe točke (c) ESMA procjenjuje prednosti i nedostatke različitih strojno čitljivih formata i provodi primjerene testove na terenu.

ESMA taj nacrt provedbenih tehničkih standarda dostavlja Komisiji.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

▼M9

5. ESMA po potrebi donosi smjernice kako bi osigurala da su metapodaci dostavljeni u skladu sa stavkom 4. prvim podstavkom točkom (a) točni.

▼B

POGLAVLJE VI.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 31.

Izvješće Komisije

1. Komisija do 11. kolovoza 2007. Odboru za financijske konglomerate iz članka 21. dostavlja izvješće o načinu rada u državama članicama u kojem će, ako je potrebno, predložiti daljnje usklađivanje u odnosu na:

— uključivanje društava za upravljanje u nadzor na razini grupe,

— odabir i primjenu metoda za izračun adekvatnosti kapitala utvrđenih u Prilogu I.,

— definicije pojmova „značajne unutargrupne transakcije” i „značajne koncentracije rizika” kao i „nadzor nad unutargrupnim transakcijama i koncentracijom rizika” iz Priloga II., posebno u pogledu uvođenja količinskih ograničenja i kvalitativnih zahtjeva u tu svrhu,

— intervala u kojima su financijski konglomerati obavezni provesti izračun zahtjeva adekvatnosti kapitala kako je određeno u članku 6. stavku 2. i izvijestiti koordinatora o značajnim koncentracijama rizika kako je određeno u članku 7. stavku 2.

Komisija se prije podnošenja prijedloga savjetuje s Odborom.

2. U roku godinu dana od postizanja dogovora ne međunarodnoj razini o propisima za eliminaciju dvostruke uporabe vlastitog kapitala u financijskoj grupi, Komisija provjerava kako odredbe ove Direktive uskladiti s tim međunarodnim sporazumima i, ako je potrebno, izraditi odgovarajuće prijedloge.

Članak 32.

Prijenos

Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 11. kolovoza 2004. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Države članice osiguravaju da se odredbe iz prvog podstavka prvi put primjenjuju pri nadzoru financijskih izvještaja za poslovnu godinu koja počinje 1. siječnja 2005. ili tijekom te kalendarske godine.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

▼B

Članak 33.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 34.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B

PRILOG I.

ADEKVATNOST KAPITALA

Dodatni zahtjevi adekvatnosti kapitala reguliranih subjekata financijskog konglomerata iz članka 6. stavka 1. izračunavaju se u skladu s tehničkim načelima i jednom od metoda opisanih u ovom Prilogu.

Ne dovodeći u pitanje odredbe iz sljedećeg stavka, države članice prepuštaju svojim nadležnim tijelima, ako ona preuzmu ulogu koordinatora nad određenim financijskim konglomeratom, da nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i sa samim konglomeratom odluče koju će metodu taj financijski konglomerat primijeniti.

Države članice mogu propisati da se izračun treba provesti u skladu s odgovarajućom metodom iz ovog Priloga, ako je na čelu financijskog konglomerata regulirani subjekt koji u dotičnoj državi članici ima odobrenje za rad. Ako na čelu financijskog konglomerata nije regulirani subjekt u smislu članka 1., tada države članice dozvoljavaju primjenu bilo koje od metoda opisanih u ovom Prilogu, osim u slučaju kada su odgovarajuća nadležna tijela u istoj državi članici, u kojem slučaju država članica može propisati primjenu samo jedne od tih metoda.

I. **Tehnička načela**

1. *Opseg i oblik izračuna dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala*

Bez obzira koja metoda se primjenjuje, ako je subjekt društvo kći i ima manjak solventnosti ili, u slučaju kada to nije regulirani subjekt iz financijskog sektora pa ima manjak fiktivne solventnosti, tada treba uzeti u obzir ukupan manjak solventnosti društva kćeri. Ako je u ovom slučaju, po mišljenju koordinatora, odgovornost matičnog društva koje je imatelj udjela u kapitalu isključivo i nedvosmisleno ograničena na taj dio kapitala, koordinator može dozvoliti da se manjak solventnosti društva kćeri uzima u obzir u razmjernoj visini.

Ako između subjekata u financijskom konglomeratu ne postoji kapitalna povezanost, koordinator nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima odlučuje koji srazmjerni udio treba uzeti u obzir imajući u vidu jamstvo koje proizlazi iz postojećih odnosa.

2. *Ostala tehnička načela*

Bez obzira koja se metoda koristi za izračun dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu, kako je to utvrđeno u odjeljku II. ovog Priloga, koordinator, a ako je potrebno i ostala nadležna uključena tijela, osigurava da se primjenjuju sljedeća načela:

i. treba eliminirati višestruku uporabu stavaka koji na razini financijskog konglomerata mogu biti iskazani kao vlastita sredstva, kao i svako drugo neprimjereno stvaranje unutargrupnih vlastitih sredstava; kako bi se osiguralo da ne nastane višestruka upotreba vlastitog kapitala i stvaranje unutargrupnih vlastitih sredstava, nadležna tijela analogno će upotrijebiti mjerodavna načela iz odgovarajućih sektorskih propisa;

▼B

ii. do daljnjeg usklađivanja sektorskih propisa zahtijevana solventnost pojedinog financijskog sektora u financijskom konglomeratu bit će pokrivena vlastitim sredstvima prema odgovarajućim sektorskim propisa; u slučaju manjka vlastitih sredstava na razini financijskog konglomerata, samo one stavke vlastitih sredstva koja se mogu iskazati prema sektorskim propisima (među-sektorski kapital) mogu se uzeti u obzir kod provjere jesu li ispunjeni uvjeti dodatnih zahtjeva solventnosti;

ako sektorski propisi predviđaju ograničenja glede prihvatljivosti određenih instrumenata vlastitog kapitala, koji se mogu klasificirati kao među-sektorski kapital, ta se ograničenja primjenjuju na odgovarajući način prilikom izračuna vlastitih sredstava na razni financijskog konglomerata;

prilikom izračuna vlastitih sredstava na razini financijskog konglomerata, nadležna tijela prilikom provjere zadovoljavaju li vlastita sredstva ciljeve propisa o adekvatnosti kapitala, trebaju uzeti u obzir učinkovitost prenošenja vlastitih sredstava unutar grupe s jednog pravnog subjekta na drugi i jesu li slobodno raspoloživa unutar grupe;

ako se za neregulirani subjekt u financijskom sektoru izračunava fiktivni zahtjev solventnosti u skladu s odjeljkom II. ovog Priloga, fiktivni zahtjev solventnosti predstavlja zahtijevani kapital prema dotičnim sektorskim propisima, koji vrijede kao da je taj subjekt regulirani subjekt tog financijskog sektora; kod društava za upravljanje zahtjev solventnosti je zahtijevani kapital iz članka 5.a stavka 1. točke (a) Direktive 85/611/EEZ; fiktivni zahtijevani kapital za mješoviti financijski holding izračunava se na temelju sektorskih propisa za najznačajniji financijski sektor u financijskom konglomeratu.

II. **Tehničke metode izračunavanja**

Metoda 1: Metoda „Računovodstvena konsolidacija”

Izračun dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu provodi se na temelju konsolidiranih financijskih izvještaja.

Dodatni zahtjevi adekvatnosti kapitala izračunavaju se kao razlika između:

i. vlastitih sredstava financijskog konglomerata izračunanih na temelju konsolidiranog položaja grupe; prihvatljive stavke koje ulaze u izračun u skladu su s mjerodavnim sektorskim propisima;

i

ii. zbroja zahtjeva solventnosti za svaki zasebni financijski sektor zastupljen u grupi;

zahtjev solventnosti za svaki zasebni financijski sektor izračunava se u skladu s odgovarajućim sektorskim propisima.

▼B

Kad je riječ o sektorskim propisima, za kreditne institucije je to posebno Direktiva 2000/12/EZ, glava V., poglavlje 3., za društva za osiguranje Direktiva 98/78/EZ, a za kreditne institucije i investicijska društva Direktiva 93/6/EEZ.

U slučaju nereguliranih subjekata u financijskom sektoru koji ne ulaze u gore opisane sektorske izračune zahtjeva solventnosti izračunava se fiktivni zahtjev solventnosti.

Razlika ne smije biti negativna.

Metoda 2: Metoda „Dedukcija i agregacija”

Izračun dodatnih zahtjeva adekvatnosti kapitala u reguliranim subjektima financijskog konglomerata provodi se na temelju financijskih izvještaja svakog pojedinog društva u grupi.

Dodatni zahtjevi adekvatnosti kapitala izračunavaju se kao razlika između:

i. zbroja vlastitih sredstava svakog pojedinog reguliranog i neregulirano subjekta iz financijskog sektora u financijskom konglomeratu; prihvatljivi elementi utvrđeni su u mjerodavnim sektorskim propisima;

   i

ii. zbroja

   — zahtjeva solventnosti za svaki regulirani i neregulirani subjekt financijskog sektora u grupi; zahtievan solventnost izračunava se u skladu s mjerodavnim sektorskim propisima, i

   — knjigovodstvene vrijednosti udjela u drugim subjektima unutar grupe.

   U slučaju subjekata iz neregulirano financijskog sektora izračunava se fiktivni zahtjevana solventnost. Vlastita sredstva i zahtjev solventnosti uzimaju se u obzir u razmjernom udjelu kako je to utvrđeno u članku 6. stavku 4. i u skladu s odjeljkom I. ovog Priloga.

   Razlika ne smije biti negativna.

▼M6

Metoda 3: „Kombinacija metoda”

Nadležna tijela mogu odobriti kombinaciju metode 1. i metode 2.

▼B

PRILOG II.

TEHNIČKA PRIMJENA ODREDBI O UNUTARGRUPNIM TRANSAKCIJAMA I O KONCENTRACIJI RIZIKA

Koordinator, nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima, utvrđuje o kojoj vrsti transakcija i rizika regulirani subjekti u pojedinom financijskom konglomeratu trebaju izvješćivati u skladu s odredbama iz članka 7. stavka 2. i članka 8. stavka 2. o izvješćivanju o unutargrupnim transakcijama i o koncentraciji rizika. Prilikom donošenja definicije ili davanja mišljenja o vrsti transakcije i rizika, koordinator i odgovarajuća nadležna tijela uzimaju u obzir specifičnu strukturu grupe i upravljanje rizikom dotičnog financijskog konglomerata. Kako bi se utvrdilo koje značajne unutargrupne transakcije i značajne koncentracije rizika trebaju biti predmet izvješća u skladu s odredbama iz članaka 7. i 8., koordinator će nakon savjetovanja s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima i sa samim konglomeratom definirati odgovarajuće pragove na temelju regulatornih vlastitih sredstava i/ili tehničkih pričuva.

Prilikom nadzora unutargrupnih transakcija i koncentracije rizika, koordinator će posebno pratiti eventualne rizike negativnih međusobnih utjecaja u financijskom konglomeratu, rizik sukoba interesa, rizik zaobilaženja sektorskih propisa kao i razinu ili opseg rizika.

Kako bi se izbjeglo zaobilaženje sektorskih propisa, države članice svojim nadležnim tijelima dozvoljavaju da na razini financijskog konglomerata primijene sektorske propise na unutargrupne transakcije i na koncentraciju rizika.